

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Redactie en Administratie: PRINS HENDRIKSTRAAT 7, BANDOENG

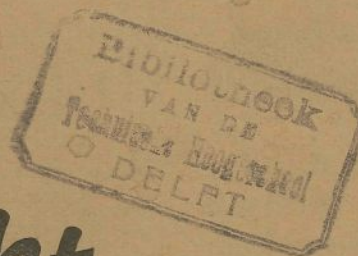
ALVORENS TOT BOUWEN OVER TE GAAN WENDE MEN ZICH EERST TOT:

LIM A GOH het OUDSTE Aannemersbureau ter plaatse
MEEST MODERNE ontwerpen en SOLIDE bouw. Diverse dankbetuigingen ter inzage.
CHINEESCHE VOORSTRAAT No. 12 — TELEFOON No. 2449 — BANDOENG.

Vereenigd

Versterkt

Behouden.

N.V. Handel Maatschappij

„DE CONCURRENT”

JUWELIERS — HORLOGERS

//

Bandoeng — Bragaweg — Telef. 667

ONZE FIRMA GENIET HET

VERTROUWEN VAN DUIZENDEN

OVER DEN GEHEELEN ARCHIPEL

Het Oudste en Meest Betrouwbare adres voor :

BOUWMATERIALEN, IJzer-, Staal- en Koperwaren,
Ambachts-, Land- en Tuinbouwgereedschappen, Scheeps-
benodigdheden, Verfwaren en Vernissen enz. enz.

IS NOG STEEDS

Ang Sioe Tjiang Handel Maatschappij N.V.

BATAVIA — BANDOENG

Laat Uw

Water- Gas- Electriciteit installaties

UITVOEREN door

**Techn. Handel Mij.
vh. de Rooy & Co.
Bandoeng**

**Kawie-Holvast
Malang**

**Holvast & Co.
Soerabaia.**

Wij zorgen, dat U over ons werk tevreden zult zijn.

Voor Uwe luxe- en huishoudelijke artikelen

naar:

N. V. Hs. Vg. ONDERLING BELANG

Soerabaia — Bandoeng — Djocja — Malang

Ruime sortering Dames - Modes, Heeren - artikelen.

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Redactie en Administratie: PRINS HENDRIKSTRAAT 7, BANDOENG

INHOUD: Beschrijvingsbrief. — J. Meynhardt † — De begroting 1937. — Algemeen belang of groepsbelang. — Het Weduwen- en Wezenpensioen. — Pensioenen onaantastbaar! — Regeling restitutie geneeskundige behandeling en (of) verpleging. — Uit het G. O. — Herziene salarisingrenzen buit. verloven. — Non-activiteitsstelling na buit. verlof. — Van de administratie — Officieel Mutaties.

BESCHRIJVINGSBRIEF

**38ste Algemeene Vergadering van de Vereeniging van Bouwkundigen
op Maandag den 1ste Juni ten 9 ure v. m.
in het I. E. V. clubgebouw te Bandoeng.**

AGENDA.

1. Opening door den Voorzitter.
2. Vaststelling notulen A. V. 9 Juni 1935 opgenomen als bijvoegsel van de B. A. 1935 No. 8.
3. Jaarverslag Hoofdbestuur over 1935 opgenomen in de B. A. 1936 No. 2.
4. Verleenen acquit en decharge aan het H. B. volgens voorstel verificatiecommissie opgenomen in de B. A. No. 3.

5. Bespreking beleid H. B.

6. Voorstel H. B.

Toetreding der V. v. B. tot het V. M. T.

Het principebesluit der A. V. 1935 tot oprichting van een „Bond van Technici” is per 1 Januari j.l. werkelijkheid geworden en bestaat er thans alleszins reden de V. v. B. op te lossen in het „Verbond van middelbaar Technici”.

Het overleg met het Bestuur van het V. M. T. heeft voor de V. v. B. tot aanvaardbare voorwaarden van de fusie geleid.

Nadere mededeelingen hieromtrent op de A.V.

7. Behandeling begroting 1936 opgenomen in de B. A. No. 3.

8. Verkiezing H. B.

Bij aanneming van voorstel 5 stelt het H. B. voor het huidige Bestuur te belasten met de afwikkeling der zaken van de V. v. B. Vanwege vertrek met buitenlandsch verlof van ons H. B. lid F. van Sprew zal hierin tusschentijdsch worden voorzien.

9. Rondvraag.

Met het oog op de komst van afgevaardigden van de afdelingen uit den Oosthoek en Midden-Java zal op **Zondag 31 Mei a.s. 9 u. n.m.** een reunie plaats hebben in het I. E. V. clubgebouw.

Maandag, 1 Juni 9 u. v.m. huishoudelijke vergadering, in dezelfde localiteit.

Getracht zal worden op den avond van 1 Juni nog een lezing te houden over een of ander technisch onderwerp.

LEDEN VERZUIM NIET DEZE VOOR U BESLISSENDE VERGADERING BIJ TE WONEN.

HOOFDBESTUUR.

J. MEYNHARDT †.

Diep geschokt namen wij kennis van het sein van den Resident van Atjeh en Onderhoorigheden aan ons Departement, dat collega Meynhardt op 14 April j.l. door een vallenden boom werd gedood. Op het punt zijnde op dienstreis te gaan, werd hij te Lho Seumawe voor zijn woning, tijdens een hevigen wind, door een omvallenden boom getroffen en vrijwel op slag gedood. Zijn chauffeur geraakte daarbij licht gewond.

Onze gedachten gaan uit naar de zwaar beproefde weduwe, die in hem een liefhebberend echtgenoot verliest, terwijl onze vereeniging wederom in hem een trouw lid en warm voelend collega mist. Moge ons aller medeleven een troost zijn voor het achtergebleven gezin.

Wijlen. J. Meynhardt werd 2 Februari 1898 te Magelang geboren en werd goeddeels opgevoed in het gesticht van Pa van der Steur. In Mei 1920 volgde, na een opleiding aan de Semarangsche Ambachtschool zijn benoeming tot tijdelijk onderopzichter waarna hij in September 1921 definitief als zoodanig werd benoemd.

In Februari 1925 volgde zijn bevordering tot opzichter en heeft hij achtereenvolgend tot standplaatsen gehad Babat, Bodjonegoro en Soerabaia. Vanaf Juli 1927 dateerde zijn werkzaamheid in het gewest Atjeh en Onderhoorigheden en bleef hij, behoudens een onderbreking van 9 maanden wegens op wachtgeldstelling in dat gewest werkzaam in de afdeling Lho Seumawe waaraan hij zijn beste krachten heeft besteed.

In Meynhardt is een eenvoudig, stillen en toegewijden werker voor den dienst verloren gegaan!

HOOFDBESTUUR.

Eens per jaar

Allen bij elkaar.

DE BEGROOTING 1937.

Geen „nieuwe” salarismaatregelen.

Aan het **Bat. Nbl.** ontleenen wij de volgende mededeelingen over de resultaten van de onderleiding van den Gouverneur-Generaal plaats gehad hebbende besprekingen over de begrooting 1937.

Het is mogelijk gebleken, een begrooting op te zetten door welke de schuld niet vermeerderd, waarbij de voor de defensie gevraagde zes milioenen ter perfectioneering van de weermacht (o.a. verdere motoriseering van het leger, verschillende door marine voorgestelde maatregelen) zijn **toegestaan**.

Over de verdeling van de kosten van de marinemaatregelen wordt nog overleg met den minister gevoerd.

Op **salarisgebied** valt mede te deelen dat in 1937 **geen nieuwe**, tot dusver onbekende, **maatregelen zullen worden uitgevoerd**.

De verdere doorvoering der regionale schalen zal plaats hebben conform de voorloopige uiteenzetting, welke de regeering eind 1935 in het college van gedelegeerden gaf, na de bespreking der maatregelen in eersten termijn.

De regionalen zullen in 1937 nogmaals 5% van het H. B. B. L.-inkomen moeten missen, waardoor de korting tot 10% wordt opgevoerd.

Natuurlijk voor zoover de regionale bezoldiging meer dan 5% lager is dan de voormalige H. B. B. L.-bezoldiging en behoudens de „verfijningen”, die in het stelsel zullen worden aangebracht.

Voorts zullen de overgangsbezoldiging „afgebouwd” worden overeenkomstig het „vierjarenplan” en de overgangskortingen verdwijnen; kortom het geheele aan gedelegeerden voorgelegde plan zal worden uitgevoerd.

Over de voorgestelde verlaging van sommige P. T. T.-tarieven bleek uiteindelijk minder verschil van meening te bestaan dan tijdens de eerste besprekingen in de begrotingscommissie, zoodat de verlagingen in hoofdzaak zullen worden doorgevoerd.

De verlaging der schoolgelden zal worden tot stand gebracht overeenkomstig het voorstel der begrotingscommissie, zoodat ook voor de inkomens van f 900.— tot f 1.200.— per jaar nog een zeer gering tarief gehandhaafd blijft.

De sluiting van de P. J. S. te Djokja is niet ter sprake gekomen, zoodat de regeering hierover nader beslissen zal.

ALGEMEEN BELANG OF GROEPSBELANG.

Praeadvies M. de Vries lid C. G. O.

Dienen de vertegenwoordigers in de Comm. van G. O. het algemeen ambtenarenbelang dan wel uitsluitend het belang van bij hun organisatie aangesloten ambtenaren te behartigen?

Aldus luidde de vraag, die naar aanleiding van een opmerking van een der Commissieleden in het G. O. gesteld werd.

De kwestie werd van zoodanig belang geacht, dat de Voorzitter mij verzocht terzake een praeadvies uit te brengen, aan welk verzoek ik bij deze gaarne voldoe. Het heeft eenigen tijd geduurd, voordat dit advies kan worden opgesteld. Bij het verzamelen van de litteratuur over het G. O. en aanverwante onderwerpen ondervond ik echter verschillende moeilijkheden.

Het blijkt mij o.m. dat in de openbare bibliotheken te Batavia slechts enkele geschriften aanwezig waren, welke voor deze aangelegenheid van belang waren te achten.

I. In de litteratuur betreffende het G. O. treft men telkens weer een streven aan, dat er opgericht is, slechts de algemeene ambtenaren organisaties te erkennen, als vereenigingen, die op een vertegenwoordiging in een Comm. voor G. O. aanspraak kunnen maken.

Bijna door alle schrijvers wordt er bezwaar tegen gemaakt de z.g. categorale organisaties tot het G. O. toe te laten. Onder categorale organisaties worden dan niet alleen verstaan de vereenigingen van personen die bij eenzelfde bedrijfstak of dienst werkzaam zijn, doch in het algemeen alle organisaties, die niet in beginsel alle groepen van ambtenaren van hoog tot laag omvatten.

Een organisatie, welke uitsluitend het lager en middelbaar personeel omvat of alleen het hogere personeel wil organiseren, moet derhalve evenzeer als een categorale organisatie worden beschouwd. Het motief voor het weren van deze vereenigingen komt hierop neer, dat „haar belangstelling voor de regeling der arbeidsvoorwaarden niet verder reikt dan tot de groepen, welke zij organiseren”¹⁾.

„De toelating der categorale vereenigingen tot de overlegcolleges” aldus Mr. J. C. Schreuder in zijn dissertatie²⁾, „zou dus voet geven aan groepsegoïsme en het peil der beraadslagingen

noodwendig doen dalen”. Ook in het Afdeelvingsverslag betreffende de ontwerp-Georganiseerd-Overleg ordonnantie treffen wij de meening aan, dat alleen de centrales vertegenwoordigd moeten zijn, niet de aparte vakbonden, waarvan „alleen te verwachten is het voorbrengen van de bijzondere wenschen van hun bepaalde groep”.

Ten slotte willen we nog citeeren uit een ontwerp voor een Regeling voor het G. O. tusschen het Hoofd van den Douanediensdienst en den Indischen Douanebond (uitgegeven in 1927) blz. 20.

„De categorale bondjes, de vereenigingen van een bepaald groepje van ambtenaren in gelijke posities bij het bedrijf of den Dienst, zijn geboren uit een groeps-egoïsme, dat het groepsbelang boven het algemeene belang van het geheele personeel deed stellen.....

Toelating van categorale vereenigingen tot het G. O. beteekent dus, dat de Overheid groeps-egoïsme en sectarisme onder ambtenaren stimuleert.....

Categorale vereenigingen hebben geen recht op vertegenwoordiging in het Georganiseerd Overleg.

Waar het gaat om het scheppen van voorzieningen of regelingen van algemeenen aard hebben bondjes, die opgetrokken werden op den smallen grondslag van het enge groepsbelang... geen recht van meespreken”.

Tegenover dit standpunt, dat aan de z.g. categorale vereenigingen het recht op een vertegenwoordiging in een G. O. meent te moeten ontzeggen vinden we door eenige schrijvers een tegenovergestelde opvatting verdedigd. Aan de bestrijding van het bovenvermelde standpunt ligt dan echter nimmer ten grondslag de opvatting, dat ook de belangen der bij de categorale bonden aangesloten groepen van ambtenaren behartigd dienen te worden en dat dit door deze bonden zelf dient te geschieden. Steeds worden andere motieven naar voren gebracht. Zoo meent Prof. Mr. P. S. Gerbrandy³⁾ „dat de categorale bonden niet uitgesloten mogen worden. De overheid heeft zich te dezen opzichte geen partij te kiezen. Zij late de vertegenwoordiging aan de werknemers zelf over”. Dezelfde schrijver⁴⁾ sprekende als praeadviseur voor het Congres van Gemeentebelangen, meende ook dat wanneer de overheid, eigenlijk willekeurig, zou zeggen:

„die wel, en die niet”, men dan op een gevaarlijke weg zou zijn. De overheid zou ook kunnen zeggen „dan allen in een neutrale vereeniging”. De overheid zou dan echter, aldus prof. Gerbrandy

¹⁾ Verg. F. van Meurs. Het Georganiseerd Overleg. Uitg. van den Ned. Bond van Personeel in Overheidsdienst 1929 blz. 62.

²⁾ Het bedrijf als grondslag der arbeidsorganisaties blz. 52.

³⁾ Anti-Revolutionaire Staatskunde, 1ste jaargang pag. 578.

⁴⁾ Verg. Mr. H. J. van Urk, Georganiseerd Overleg voor de Gemeentambtenaren, Alphen aan den Rijn 1929, blz. 33.

dy komen aan een van de gevoeligste plekken van het nationaal leven.

Mr. van Urk ⁵⁾ toont ook, dat de Overheid tegenover de ontwikkeling van de vakbeweging passief moet blijven. Zij moet geen pressie op de categorale organisaties uitoefenen om zich bij een centrale aan te sluiten door haar te weren uit het G. O. Bovendien zijn de centrales volgens deze schrijver nog slechts in beginsel algemeen.

Bij de behandeling van het ontwerp G. O.-ordonnantie in den Volksraad nam de heer Wiradimatmadja het voor de categorale bonden op en betoogde dat z.i. van de vertegenwoordigers van organisaties, die geen centrales zijn, even goed als van de vertegenwoordigers van de vakcentrales met gerustheid kan worden verwacht, dat zij onderscheid weten te maken tusschen groepsbelangen en algemeene ambtenaarsbelangen ⁶⁾. De Regeeringsgemachtigde voor Algemeene Zaken sloot zich bij dit Standpunt aan met de volgende woorden:

„Terecht naar haar meening, heeft dit geachte lid er nog de aandacht op gevestigd, dat ook vakverenigingen, die niet bij een federatie zijn aangesloten, zeer wel in staat zijn om **het algemeen belang** van de ambtenaren te behartigen” ⁷⁾.

Uit al het bovenstaande blijkt voldoende dat men vrij algemeen aanneemt dat in het G. O. het algemeen belang der ambtenaren moet worden behartigd. Getwist wordt alleen over de vraag of ook de categorale bonden dit algemeen belang voldoende kunnen en zullen voorstaan.

II. Bezien wij nu alle organisaties van de ambtenaren in Nederland-Indië en vergelijken we die met de toestanden in Nederland, dan valt al dadelijk op, dat terwijl in Nederland de organisatie der ambtenaren in hoofdzaak berust op een indeeling naar religieuze of politieke gezindheid, althans gebaseerd is op levens- en wereldbeschouwing, de organisatie in Indië uitsluitend op belangenindeeling is gebaseerd.

Tegenover een organisatie op principieele basis in Nederland vindt men h.t.l. een belangen-groepeering. In Nederland hebben we weliswaar ook een centrale van Hoogere Rijksambtenaren ⁸⁾ en in Indië kennen we de Katholieke Vakcentrale maar in het algemeen meenen wij deze tegenstelling te mogen maken.

Van Meurs ⁹⁾ merkt dan op, dat wanneer al-

leen de algemeene landelijke organisaties van Overheidspersoneel in het G. O. zijn vertegenwoordigd met deze vertegenwoordiging het aantal organisaties, dat aan het G. O. kan deelnemen, tot de algemeen erkende **hoofdrichtingen** in de vakbeweging beperkt wordt.

T.a.v. een G. O. h.t.l. zou dit nimmer kunnen worden gezegd.

Een **tweede** tegenstelling is n.o.m. deze, dat in Nederland in het algemeen tot centralevorming is overgegaan, terwijl in Indië centrales in de betekenis, welke daaraan vrijwel algemeen wordt gehecht, niet bestaan.

Afgezien van de vraag of de Nederlandsche centrales in feite wel alle zoo algemeen zijn ¹⁰⁾, moeten de Indische organisaties in ieder geval als categoriaal worden aangemerkt ¹¹⁾, aangezien zij slechts een deel der ambtenaren beoogen te organiseren, al mag dit dan ook niet uitdrukkelijk in de reglementen der vereenigingen zijn gestipuleerd.

De Indische organisaties kunnen niet als centrales of algemeene bonden worden beschouwd. Immers centrales zijn slechts die organisaties, die „geen andere beperking kennen dan dat de ambtenaar, die als lid wenscht tot te treden is in **overheidsdienst** en dat hij het over het algemeen eens is met de **richting**, politiek of religieus, waarin de bond zich beweegt” ¹²⁾.

III. Het constateeren van de bovengenoemde tegenstellingen plaatst ons midden in de moeilijkheid, die zich bij het h.t.l. gevoerde G. O. zal voordoen.

Bij een gemis van een organisatie der ambtenaren op principieele basis en van een organisatie in vereenigingen van algemeenen aard toch kan het niet anders of de belangen der groepen **zullen** meer op den voorgrond treden. Het groeps-egoïsme zal zich hier uiteraard sterker naar voren dringen vooral in een tijd van sterke achteruitgang der Landsinkomsten, waarin op den post ambtenaarssalarissen moet worden bezuinigd.

Bij deze bezuiniging zal vaak noodgedwongen meer de nadruk worden gelegd op het bedrag dat aan salarissen enz. kan worden uitgegeven dan op

¹⁰⁾ zie hierboven de meening van Van Urk.

¹¹⁾ uitgezonderd wellicht de Katholieke vakcentrales.

⁵⁾ s.v.p. blz. 27 e.v.

⁶⁾ Handelingen Volksraad 1932 — 1933 blz. 236 en 237.

⁷⁾ Handelingen Volksraad 1932 — 1933 blz. 261.

⁸⁾ die ook in de Comm. van G. O. vertegenwoordigd is, verg. art. 107 Ambtenarenwet 1929.

⁹⁾ t.a.p. blz. 67.

¹²⁾ Van Urk t.a.v. blz. 26. Uit het feit dat in Ned. tot het Rijksoverleg b.v. werd toegelaten de Centrale van Hoogere Rijksambt., concludeert ook Van Urk (t.a.p. blz. 34 noot 1) dat de Reg. het stelsel aanvaardde, dat zij de categorale bonden niet van deelname moet uitsluiten en de ontwikkeling van het vereenigingswezen niet kunstmatig moet beïnvloeden. Deze rekent derhalve een Centrale als die van de Hoogere Rijksambtenaren tot de categorale organisaties.

de vraag, of deze salarissen enz. wel redelijk en voldoende kunnen worden geacht, terwijl bovendien het verwerpen van een bepaalde maatregel welke slechts een bepaalde groep of bepaalde groepen treffen vaak tengevolge zal hebben dat op de salarissen enz. van andere groepen zal moeten worden bezuinigd. Toch zullen n.m.m. ook het h.t.l. de organisaties in het G. O. uitsluitend rekening moeten houden met het algemeen ambtenarenbelang. Doen zij dit niet, dan zal een verdeeldheid ontstaan die stellig niet in het belang kan zijn van het ambtenarencorps in zijn geheel.

Het vooropstellen van het algemeen belang der ambtenaren beteekent natuurlijk nog niet, dat de vertegenwoordigers der verschillende organisaties ook steeds t.a.v. de in behandeling zijnde vraagstukken één lijn zullen trekken. Het kan slechts een waarborg zijn tegen groepsegoïsme ten gevolge waarvan het G. O. zou ontaarden in een belangenstrijd.

Voor het overige zullen ook, wanneer men uitgaat van het algemeen ambtenarenbelang, zich verschillende meningen kunnen openbaren. In vele gevallen zal wellicht tenslotte om praktische redenen een compromis kunnen worden bereikt. Immers het feit, dat bij éénstemming advies uiteraard de groote kans zal bestaan, dat de Regeering geheel of ten deele het ambtenarenstandpunt overneemt, zal de leden van het G. O. er toe brengen om te trachten overeenstemming te bereiken. In andere gevallen echter zullen de verschillende standpunten worden gehandhaafd en alle in het advies moeten worden vermeld.

Met het bovenstaande meen ik de in het begin van dit advies gestelde vraag in beginsel te hebben beantwoord.

Men kan het eigenaardig vinden, dat de vertegenwoordigers der verschillende ambtenarengroepen, die toch als zoodanig in de Comm. voor G. O. zitting hebben, de speciale belangen van deze groepen niet mogen voorstaan. Ik meen echter voldoende te hebben aangetoond, dat een G. O. slechts dan tot het gewenschte succes kan leiden, wanneer het algemeen ambtenarenbelang voorop gesteld wordt.

Dat h.t.l. ingestelde Comm. vrijwel uitsluitend vertegenwoordigers van bepaalde groepen van ambtenaren zitting hebben, is n.m.m. slechts te wijten aan de eigenaardige ontwikkeling van het vereenigingswezen in Indië. Was men ook h.t.l. tot centralevorming overgegaan, dan zou de Regeering bij de instelling der Indische Comm. voor G. O. ongetwijfeld deze centrales hebben aangewezen als bevoegd tot het aanwijzen van een vertegenwoordiger.

Litteratuur.

Gedrukte stukken en Handelingen Volksraad betreffende de totstandkoming der G. O.-ordonnantie.

Verslag van de Schakelcommissie van het V. V. L.

Ontwerp voor een regeling voor het G. O. tusschen het Hoofd van den Douanediensdienst en den Indischen Douanebond 1927.

Georganiseerd Overleg door Prof. Mr. P. S. Gerbrandy in Anti-Revolutie. Staatskunde, Orgaan van de Dr. Abraham Kuypersstichting 1ste jaargang 1925.

Verslag van de z.g. Rechtsstoestandcommissie, Weltevreden 1922.

Ambtenarenwet 1929 en Alg. Rijksambtenarenreglement.

Prof. Mr. R. Kranenburg. Het Ned. Staatsrecht deel I en II.

Mr. J. Oppenheim. Het Ned. Gemeenterecht deel II.

W. Luberti. Georganiseerd Overleg.

N. Vijlbrief. Het constitutioneele bedrijf.

P. van Meurs. Het Georganiseerd Overleg.

Mr. H. J. van Urk. Georganiseerd Overleg voor de Gemeente-ambtenaren.

H. van Giessel. Reorganisatie van het Georganiseerd Overleg.

N. Vijlbrief. Overheid en ambtenaar.

Mr. A. A. Huizinga. De ambtenarenwet.

HET WEDUWEN- EN WEEZENPENSIOEN.

In ons vorig nummer namen wij over de voornaamste bepalingen uit het „Reglement van het Weduwen- en Weezenfonds voor Europeesche burgerlijke landsdienaren in Ned.-Indië”.

In de artikelen 18 en 19 zijn respectievelijk vastgesteld het **weduwenpensioen** — $22\frac{1}{2}$ ten honderd van den grondslag tot een maximum van f 225.— en den **onderstand voor halve- en volle weezen**.

Ten gerieve van onze leden laten wij hieronder volgen uitgewerkte tabellen waaruit de eventuele uitkeeringen en de verbeteringen in het nieuwe reglement ten opzichte van het oude bij denzelfden grondslag moge blijken.

Deze tabellen ontleenen wij aan „de School” van 10 Januari 1936 No. 15.

Bouw bureau „WECO”

Soeniaradja 17a — Bandoeng — Telefoon 1904

Belast zich met nieuwbouw, bijbouwingen en reparaties van huizen.

Geen order te groot, geen order te klein.

PRIJZEN SCHERP CONCURREEREND.

Weduwenpensioenen en Onderstanden voor halve wezen.

Grondslag.	Eigen pensioen per maand		Weduwenpen- sioen per maand		Onderstand voor 1 halve wees		Onderstand voor 2 halve wezen		Onderstand voor 3 halve wezen		Onderstand voor 4 halve wezen		Onderstand voor 5 of meer halve wezen.	
			Bestaande regeling met 40-75% tijds- verhoging	Vorige Directie voorstel										
	Normaal 36%	Maximum 46%			A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.
f 50.—	f 18.—	f 23.—	f 17.50	f 12.—	f 10.50	f 3.—	f 17.50	f 4.80	f 22.75	f 6.—	f 28.—	f 6.60	f 30.50	f 7.20
100.—	36.—	46.—	32.50	23.—	10.50	5.75	17.50	9.20	22.75	11.50	28.—	12.65	30.50	13.80
125.—	45.—	58.—	32.50	29.—	14.—	7.25	24.50	11.60	31.50	14.50	34.50	15.95	36.50	17.40
200.—	72.—	92.—	44.83	45.—	14.—	11.25	24.50	18.—	31.50	22.50	34.50	24.75	36.50	27.—
250.—	90.—	115.—	56	57.—	14.—	14.25	24.50	22.80	31.50	28.50	34.50	31.35	36.50	34.20
275.—	99.—	127.—	61.67	62.—	14.—	15.50	24.50	24.80	31.50	31.—	34.50	34.10	36.50	37.20
300.—	108.—	138.—	67.25	63.—	14.—	17.—	24.50	27.20	31.50	34.—	34.50	37.40	36.50	40.80
400.—	144.—	184.—	89.67	90.—	14.—	22.50	24.50	36.—	31.50	45.—	34.50	49.50	36.50	54.—
500.—	180.—	230.—	112.—	113.—	14.—	28.25	24.50	45.20	31.50	56.50	34.50	62.15	36.50	67.80
600.—	216.—	276.—	134.42	135.—	14.—	33.75	24.50	54.—	31.50	67.50	34.50	74.25	36.50	81.—
700.—	252.—	322.—	156.83	158.—	14.—	39.50	24.50	63.20	31.50	79.—	34.50	86.90	36.50	94.80
800.—	288.—	368.—	179.25	180.—	14.—	45.—	24.50	72.—	31.50	90.—	34.50	99.—	36.50	108.—
900.—	324.—	414.—	201.67	203.—	14.—	50.—	24.50	80.—	31.50	100.—	34.50	110.—	36.50	120.—
1000.—	360.—	460.—	224.—	225.—	14.—	50.—	24.50	80.—	31.50	100.—	34.50	110.—	36.50	120.—
1100.—	396.—	506.—	224.—	225.—	14.—	50.—	24.50	80.—	31.50	100.—	34.60	110.—	36.50	120.—
1200.—	432.—	552.—	224.—	225.—	14.—	50.—	24.50	80.—	31.50	100.—	34.50	110.—	36.50	120.—
1300.—	468.—	598.—	224.—	225.—	14.—	50.—	24.50	80.—	31.50	100.—	34.50	110.—	36.50	120.—

PENSIOENEN ONAANTASTBAAR.

In de beide laatste vergaderingen van de Pensioenbond van gewezen Indische ambtenaren is nog eens nadrukkelijk en met algemeene stemmen vastgesteld, dat deze op het standpunt blijft staan van de onaantastbaarheid der Pensioenen,

die eenmaal zijn toegekend.

Het is merkwaardig, dat een aantal leden, vermoedelijk beïnvloed door overwegingen van politieke aard en gedreven door een gevoel van solidariteit met hun vroegere werkgever, eenige geneigdheid toonde om met de regeering en speciaal het Departement van Koloniën te onderhandelen. Deze leden betreurden het bovendien, dat de Pensioenbond tengevolge van de aangenomen houding zijn invloed niet kon laten gelden in de z.g. normalisatie-commissie.

Ook het nieuw gekozen bestuur acht het hoogst onaangenaam, dat ondanks het daartoe ingediende verzoek de Minister van Koloniën geen aanleiding heeft gevonden de belanghebbenden een plaats in die commissie te geven. Maar deze weigering van Zijne Excellentie maakt de toestand duidelijk. Ze bewijst, dat de Regeering van geen onderhandelen wil weten. Het heeft dus zijn voordeelen, dat de Bond geen vertegenwoordiger heeft. Hij kan dus ook in geen enkel opzicht verantwoordelijk worden gesteld voor de plannen der Commissie, die nu een Regeerings-Commissie is. De opdracht bij de installatie bewijst dat voldoende. Het ligt in het voornemen der Regeering, een nieuwe regeling te maken, waarbij de rechten van de reeds gepensioneerden niet volledig zullen worden gehonoreerd. De door de commissie te ontwerpen regeling mag aan de staat niets kosten, integendeel! Een voordeeltje zal welkom zijn! Met genoegen zal een voorstel tot bezuiniging op het totale pensioensbedrag worden ontvangen. Waar dus onbillijkheden in de toepassing der pensioensbepalingen in de loop der tijden

**DONKERE WOLKEN
KUNNEN ZICH
SAMENPAKKEN
OOK IN UW
LEVEN.**

**STELT U VEILIG DOOR SPAREN
BIJ DE**

POSTSPAARBANK

REGEERINGSGARANTIE.

STAAT II.

Gezinsinkomen na het overlijden van den deelgenoot.

Grondslag	Eigen pensioen per maand.		Weduwenpen- sioen per maand		Weduwe met 1 kind		Weduwe met 2 kinderen		Weduwe met 3 kinderen		Weduwe met 4 kinderen		Weduwe met 5 of meer kinderen.	
			Bestaande regeling met 40-75 % tijd verhoging.	Volgens Directie- voorstel										
	Normaal	Maximum	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A	B.	A.	B.	A.	B.
f 50.—	f 18.—	f 23.—	f 17.50	f 12.—	f 28.—	f 15.—	f 35.—	f 16.80	f 40.25	f 18.—	f 45.50	f 18.60	f 48.—	f 19.20
100.—	36.—	46.—	32.50	23.—	43.—	28.75	50.—	32.20	55.25	34.50	60.50	35.65	63.—	36.80
125.—	45.—	58.—	32.50	29.—	46.25	36.25	57.—	40.60	64.—	43.50	67.—	44.95	69.—	46.40
200.—	72.—	92.—	44.83	45.—	58.83	56.25	69.33	63.—	76.33	67.50	79.33	69.75	81.33	72.—
250.—	90.—	115.—	56.—	57.—	70.—	71.25	80.50	79.80	87.50	85.50	90.50	88.35	92.50	91.20
275.—	99.—	127.—	61.67	62.—	75.67	77.50	86.17	86.80	93.17	93.—	96.17	96.10	98.17	99.20
300.—	108.—	138.—	67.25	68.—	81.25	85.—	91.75	95.20	98.75	102.—	101.75	105.75	103.75	108.80
400.—	144.—	184.—	89.67	90.—	103.67	112.50	114.17	126.—	121.17	135.—	124.17	139.50	126.17	144.—
500.—	180.—	230.—	112.—	113.—	126.—	141.25	136.50	158.20	143.50	169.50	146.50	175.15	148.50	180.80
600.—	216.—	276.—	134.42	135.—	148.42	168.75	158.92	189.—	165.92	202.50	168.92	209.25	170.92	216.—
700.—	252.—	322.—	156.83	158.—	170.83	197.50	181.33	221.20	188.33	237.—	191.33	244.90	193.33	252.80
800.—	288.—	368.—	179.25	180.—	193.25	225.—	203.75	252.—	210.75	270.—	213.75	279.—	215.75	288.—
900.—	324.—	414.—	201.67	203.—	215.75	253.—	226.17	283.—	233.17	303.—	236.17	313.—	238.17	323.—
1000.—	360.—	460.—	224.—	225.—	238.—	275.—	248.50	305.—	255.50	325.—	258.50	335.—	260.50	345.—
1100.—	396.—	506.—	224.—	225.—	238.—	275.—	248.50	305.—	255.50	325.—	258.50	335.—	260.50	345.—
1200.—	432.—	552.—	224.—	225.—	238.—	275.—	248.50	305.—	255.50	325.—	258.50	335.—	260.50	345.—
1300.—	468.—	598.—	224.—	225.—	238.—	275.—	248.50	305.—	255.50	325.—	258.50	335.—	260.50	345.—

STAAT III.

Onderstanden voor volle wezen.

Grondslag.	Eigen pensioen per maand		Weduwenpen- sioen per maand		Onderstand voor 1 volle wees		Onderstand voor 2 volle wezen		Onderstand voor 3 volle wezen		Onderstand voor 4 volle wezen		Onderstand voor 5 volle wezen	
			Bestaande regeling met 40-75 % tijd verhoging	Volgens Directie voorstel										
	Normaal	Maximum	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.	A.	B.
f 50.—	f 18.—	f 23.—	f 17.50	f 12.—	f 10.50	f 4.80	f 17.50	f 8.40	f 22.75	f 12.—	f 29.83	f 13.80	f 34.17	f 14.40
100.—	36.—	46.—	32.50	23.—	11.67	9.20	23.33	16.10	32.50	23.—	38.50	26.45	42.50	27.60
125.—	45.—	58.—	32.50	29.—	14.—	11.60	24.50	20.30	32.50	29.—	39.17	33.35	46.67	34.80
200.—	72.—	92.—	44.83	45.—	18.67	18.—	33.83	31.50	44.83	45.—	56.—	51.75	64.42	54.—
250.—	90.—	115.—	56.—	57.—	23.33	22.80	39.17	39.90	56.—	57.—	67.25	65.55	77.58	68.40
275.—	99.—	127.—	61.67	62.—	25.75	24.80	41.83	43.40	61.67	62.—	72.83	71.30	81.25	74.40
300.—	108.—	138.—	67.25	68.—	28.—	27.20	44.83	47.60	67.25	68.—	78.42	78.20	86.83	81.60
400.—	144.—	184.—	89.67	90.—	33.83	36.—	59.75	63.—	89.67	90.—	100.83	103.50	109.25	108.—
500.—	180.—	230.—	112.—	113.—	39.17	45.20	74.67	79.10	112.—	113.—	123.25	129.95	131.67	135.60
600.—	216.—	276.—	134.42	135.—	44.83	54.—	89.67	94.50	134.42	135.—	145.58	155.25	154.—	162.—
700.—	253.—	322.—	156.83	158.—	52.33	63.20	104.58	110.60	156.83	158.—	168.—	181.70	176.42	189.60
800.—	288.—	368.—	179.25	180.—	59.75	72.—	119.50	126.—	179.25	180.—	190.42	207.—	198.83	216.—
900.—	324.—	414.—	201.67	203.—	67.25	81.20	134.42	142.10	201.67	203.—	212.83	233.45	221.25	243.60
1000.—	360.—	460.—	224.—	225.—	74.67	90.—	149.33	157.50	224.—	225.—	235.25	258.75	243.67	270.—
1100.—	396.—	506.—	224.—	225.—	74.67	90.—	149.33	157.50	224.—	225.—	235.25	258.75	243.67	270.—
1200.—	432.—	552.—	224.—	225.—	74.67	90.—	149.33	157.50	224.—	225.—	235.25	258.75	243.67	270.—
1300.—	468.—	598.—	224.—	225.—	74.67	90.—	149.33	157.50	224.—	225.—	235.25	258.75	243.67	270.—

mochten zijn ontstaan, zullen de op billijker voorwaarden gepensioneerd de kosten moeten betalen. Een zeer eigenaardige redeneering voor beschermers van de huidige maatschappelijke orde en voor de verdedigers van het eigendomsrecht!

Stel, dat iemand twee achterstallige rekeningen heeft te voldoen aan twee leveranciers, waarvan de een in goedkoopere tijd en de ander in dure tijd heeft geleverd, dan zal niemand, uitgaande van de heden nog steeds algemeen geldende rechtsregelen het goedkeuren, dat de schuldenaar 25% van het bedrag op de hoogste rekening aftrekt en

aan de laagste toevoegt, omdat hij zich eigenlijk een beetje schaamt de laagste rekening onder de nieuwe verhoudingen te betalen.

Deze wijze van betalen van pensioenschulden is nieuw in ons staatsrecht!

Wij begrijpen de schaamte van 1920 voor de minimale pensioensbedragen volkomen en juichen het uitkeeren van de toeslag op de te lage bedragen van harte toe, vooral in een regeering, die het voorbeeld dient te geven, als het er op aankomt principes van menselijkheid en billijkheid toe te passen, doch wij noemen het een goed-

kooppe fijngevoeligheid, als men deze menschelijkheid toepast op kosten van een andere groep gepensionneerden, aan wie indertijd een hooger pensioen in uitzicht is gesteld, om een slechts matig salaris te rechtvaardigen.

Voor zoover hooge en zeer hooge pensioenbedragen worden uitgekeerd, zal de Bond het zeer toejuichen, indien deze door een crisisbelasting worden getroffen, tegelijk met andere staatsburgers, die ook nu nog in zulke gelukkige omstandigheden verkeerden. Want staatsuitgaven, ook die voor pensioen moeten gedragen worden door alle staatsburgers. De Pensioenbond protesteert tegen de uitzonderingsmaatregelen, die op de gepensionneerden worden toegepast. Wil de regeering de geldende rechtsbeginselen wijzigen? Wil zij eigendomsrechten niet langer eerbiedigen? 't Zij zoo! De Bond van gepensionneerden begeeft zich niet op politiek terrein en zal het oplossen van deze problemen gaarne aan de pol. partijen in de Volksvertegenwoordiging overlaten. Hij is niet revolutionnair, hij verdedigt slechts het goed recht der gepensionneerden. Recht, zooals ons Nederlandsch Recht dat opvat: Recht voor allen! Pensioen, eenmaal vastgesteld is eigendom, onvervreemdbaar eigendom zelfs. Ons hoogste rechtcollege, de Hooge Raad, heeft dit herhaaldelijk vastgelegd. Elke aanslag daarop, of hij wordt aangeduid met het duidelijke woord **korting**, of met het meer camouflerende woord: **normalisatie**, wijst de Bond van Gep. af, als strijdig met onze geldende rechtsbegrippen, als een revolutionaire daad.

Deze daad krijgt een nog hatelijker karakter, omdat ze gevoeld wordt als een uitzonderingsmaatregel. De regeeringshouding ten opzichte van obligatiehouders van staatsleeningen, van belastingsschuldigen als petroleummaatschappijen b.v. getuigt van heel wat meer toeschietelijkheid.

De gepensionneerden hebben tot nu toe de tusschenkomst van de rechter niet ingeroepen, omdat in 1933 althans nog een beroep op het Force Majeure kon worden gedaan, maar de tijd is gekomen te overwegen, of dit standpunt wel juist is geweest.

TH. K.
(Indische Verlofganger).

Komt allen op onze A. V. in Bandung, 31 Mei en 1 Juni a.s.

Tot ziens.

„REGELING VAN DE VERLEENING VAN EEN TEGEMOETKOMING AAN LANDSDIENAREN IN DE KOSTEN VAN GENEESKUNDIGE BEHANDELING EN (OF) VERPLEGING”. STAATSBLED 1934 No. 689.

Op verzoek van vele leden, laten wij hieronder volgen den tekst van het Staatsblad regelende de restitutie van uitgaven ter zake van geneeskundige behandeling en (of) verpleging.

Artikel 1.

Aan landsdienaren, die terzake van geneeskundige behandeling en (of) verpleging, alsmede aanschaffing van genees- en verbandmiddelen, voor zichzelf en (of) hun gezin binnen Ned.-Indië in onvermijdelijke kosten zijn vervallen, welke — **binnen een tijdsverloop van zes achtereenvolgende maanden**, gerekend van den dag, waarop blijkens de overgelegde bewijsstukken de eerste opgegeven kosten zijn gemaakt — meer hebben bedragen dan overeen komt met 15% van de over dat volle tijdvak van zes maanden van den lande genoten inkomsten, kunnen die meerdere kosten, op hun verzoek, bij wijze van tegemoetkoming, voor de helft worden vergoed, onder de volgende voorwaarden:

1. Bij het aan de betrokken autoriteit (departementshoofd, college, enz.) in te dienen verzoekschrift moeten de bewijsstukken ¹⁾ worden overgelegd van de betaalde kosten voor geneeskundige behandeling en (of) verpleging in lands (burgerlijke of militaire) ziekeninrichtingen, dan wel in provinciale, gewestelijke, gemeentelijke, regentschaps-, landschaps-, of particuliere ziekenhuizen of in eigen huis, zoomede van de kosten van aanschaffing van genees- en verbandmiddelen enz.

Het desbetreffende verzoekschrift moet binnen een half jaar na verloop van de periode van zes maanden, waarop het verzoek om tegemoetkoming betrekking heeft, zijn ingediend.

2. Uit de overgelegde bewijsstukken moet blijken, dat de kosten, waarin de betrokken landsdienaar verviel, onvermijdelijk waren en in verhouding tot de maatschappelijke positie van de(n) betrokkene niet onnoodig hoog zijn geweest, in verband waarmee het volgende wordt vastgesteld:

a. Bij opneming in landsziekeninrichtingen (burgerlijke of militaire) gelden de voor die inrichtingen vastgestelde tarieven en klasse-indeling. Bij verpleging in eene hoogere klasse dan

¹⁾ Zegelkosten kunnen bij de berekening der toe te kennen tegemoetkoming als uitgaven in rekening worden gebracht.

waarop de betrokkene krachtens deze klasse-indeeling aanspraak heeft, kan hij niet meer in rekening brengen dan hem bij verpleging in de voor hem bestemde klasse zou zijn berekend.

b. Indien de betrokkene zich niet in een landsziekeninrichting heeft doen opnemen, hoewel zulks volgens de bestaande bepalingen en in verband met zijn ziekte en de plaatselijke omstandigheden mogelijk was, kan hij van de kosten, verbonden aan zijne opneming in eene andere ziekeninrichting, niet meer in rekening brengen dan hem bij opneming in een landsziekeninrichting zou zijn berekend.

c. Bij opneming in eene provinciale, gewestelijke, regentschaps-, landschaps-, of particuliere ziekeninrichting gelden, behoudens het bepaalde sub b. van deze paragraaf, de voor die ziekeninrichtingen vastgestelde tarieven, met dien verstande echter, dat voor de berekening van de tegemoetkoming als dagtarief ten hoogste in rekening kan worden gebracht:

f 12.50 per verpleegdag bij een activiteitsbezoldiging van f 575.— en meer 's maands;

f 7.50 per verpleegdag bij een activiteitsbezoldiging van f 275.— tot f 575.— 's maands;

f 3.50 per verpleegdag bij een activiteitsbezoldiging van minder dan f 275.— 's maands.

3. Indien geneeskundige hulp dringend noodig was en door ontstentenis van een geneeskundige ter plaatse, waar betrokkene en (of) zijn gezin gevestigd was, de hulp elders in Ned.-Indië moest worden ingeroepen, of indien de wel ter plaatse aanwezige geneeskundige aannemelijk kan maken, dat specialistische hulp elders in Ned.-Indië dringend noodig was, kunnen de noodzakelijke reis- en verblijfkosten ter verkrijging van bovenbedoelde medische (specialistische) hulp bij de opgave der gemaakte kosten in rekening worden gebracht, een en ander overeenkomstig de voor de landsdienaren geldende reisvoorschriften.

4. Tegemoetkoming aan rechthebbenden of verzekerden op kosteloze geneeskundige behandeling van landswege (voor zichzelf en (of) voor hun gezin) en (of) kosteloze verstrekking van genees- en verbandmiddelen uit landsapotheken zal slechts dan kunnen worden verleend, indien de betrokkene, waar mogelijk, volgens de bepalingen gebruik heeft gemaakt van zijne (hare) aanspraken daarop, en de hulp van een particulier geneesheer en (of) een particulieren apotheek slechts heeft ingeroepen, indien de aan zijne (hare) aanspraken te ontleenen geneeskundige behandeling en (of) verstrekking van genees- en verbandmiddelen van Landswege, niet mogelijk was.

5. Voor vergoeding komen niet in aanmerking:

a. kosten van normale verloskundige en tandheelkundige hulp;

b. kosten van geneeskundige behandeling en verpleging buiten Ned.Indië, behoudens in gevallen bedoeld bij artikel 4 van deze regeling;

c. kosten van geneesmiddelen en utensiliën, welke niet direct verband houden met een doorstane ziekte.

6. Als tegemoetkoming in de meerdere kosten, als aangeduid in den aanhef van dit artikel, zal in den loop van twee jaren tijds, gerekend van de eerste maand, waarover de tegemoetkoming is verleend, in geen geval meer worden vergoed dan 4 keer de over den tijd gemiddeld genoten of, indien de landsdienaar wachtgeld, non-activiteitsbezoldiging of onderstand geniet, dan wel buitenlandsch verlof heeft, 4 keer de laatstgenooten maandelijksche activiteitsbezoldiging.

7. In geval van een chronische ziekte waaronder wordt verstaan een ziekte, waarvoor de patiënt tenminste gedurende een half jaar achtereen werd behandeld en (of) verpleegd, kan slechts ten hoogste 6 keer de gemiddelde maandelijksche activiteitsbezoldiging over den tijd, waarop de vergoeding betrekking heeft, of, indien de landsdienaar wachtgeld, non-activiteitsbezoldiging of onderstand geniet, dan wel buitenlandsch verlof heeft, 6 keer de laatstgenoten maandelijksche activiteitsbezoldiging worden vergoed, met dien verstande, dat na het bereiken van dat maximum geen verdere vergoeding zal worden verleend voor uitgaven, betrekking hebbende op dezelfde ziekte en de(n) zelfde(n) patiënt(e).

Artikel 2.

In bijzondere gevallen — ter beoordeeling van den Gouverneur-Generaal — kunnen tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 1 van deze regeling worden toegekend ook wanneer de gemaakte kosten minder hebben bedragen dan 15% van de over het tijdvak van zes maanden van den Lande genoten inkomsten.

Artikel 3.

Ten aanzien van landsdienaren en gepensioneerde landsdienaren, die aanspraak hebben op kosteloze geneeskundige behandeling en (of) kosteloze verstrekking van genees- en verbandmiddelen van landswege, danwel zichzelf en (of) de leden van hun gezin daarvoor verzekerd hebben, alsmede ten aanzien van rechthebbenden op kosteloze verpleging, zal, ingeval zij noodgedwongen door ontstentenis van de(n) daartoe aangewezen geneeskundige(n) en (of) door het niet verkrijgbaar zijn van de benodigde genees- en

verbandmiddelen uit de voor hen aangewezen Landsapothek, de hulp hebben moeten inroepen van een particulier geneeskundige en (of) particulier apotheker, dan wel door het niet aanwezig zijn van een voor hunne verpleging geëigende landsziekeninrichting zich hebben moeten doen opnemen in eene particuliere ziekeninrichting, op hun verzoek in elk voorkomend geval worden overwogen, of en in hoever, met inachtneming overigens van de bij artikel 1 van deze regeling gestelde voorwaarden, in de kosten van een en ander zal kunnen worden tegemoet gekomen ook wanneer deze minder hebben bedragen dan 15% van de over het tijdvak van zes maanden van den lande genoten inkomsten.

Artikel 4.

Voor het geval geneeskundige behandeling en (of) verpleging noodzakelijk is ten gevolge van wonden of gebreken, ontstaan in en door de uitoefening van den dienst, hetzij ten gevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, geschiedt de behandeling en de verpleging, alsmede de verstrekking van medicijnen, voor zoover daaraan onvermijdelijk behoefte bestaat, voor rekening van den lande, terwijl overigens de voordeelen worden genoten, aangegeven in de betrekkelijke bijzondere regelingen.

Deze bepaling geldt ook bij buitenlandsch verlof wegens ziekte als gevolg van het bekomen letsel, mits dit feit in het certificaat voor buitenlandsch verlof uitdrukkelijk is vermeld.

Ingeval van overlijden als gevolg van de in de vorige alinea bedoelde omstandigheden komen de begrafeniskosten mede ten laste van den lande.

Artikel 5.

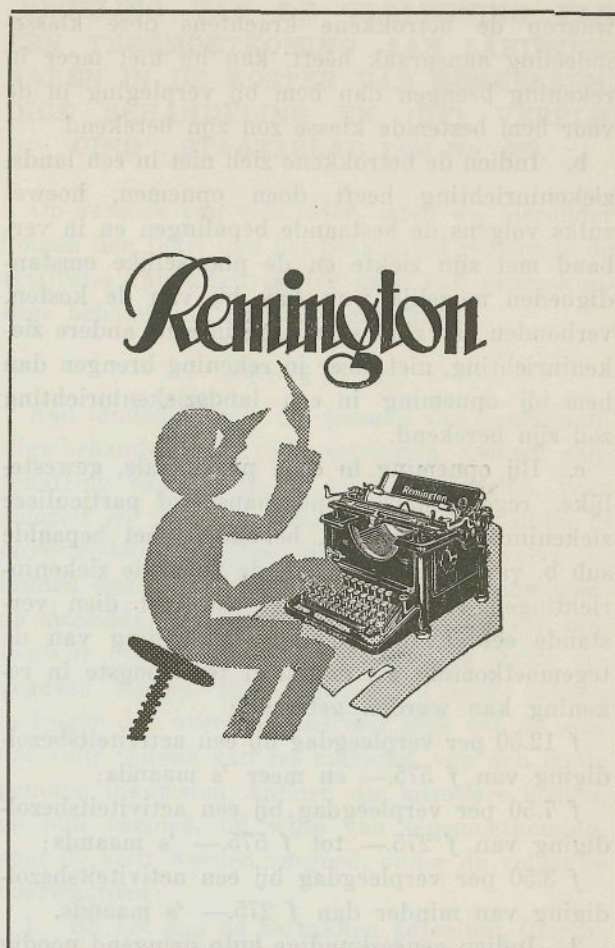
Tot het toekennen van tegemoetkomingen op den voet van deze regeling zijn gemachtigd:

a. de hoofden der departementen van algemeen bestuur, ieder voor zooveel betreft de burgerlijke landsdienaren, die behooren tot zijn departement en de daaronder gebrachte takken van dienst;

b. de directeur van Financiën mede voor zooveel betreft de landsdienaren, wier bezoldiging wordt gebracht ten laste van hoofdstuk II van afdeling I der begrooting;

a. en b. met inachtneming voor ieder geval afzonderlijk van het door het hoofd van den Dienst der Volks-Gezondheid uit te brengen bindend medisch advies;

c. de legercommandant en de commandant der zeemacht, ieder voor zooveel betreft de militaire landsdienaren, die behooren tot zijn departement

en de daardoor gebrachte takken van dienst, na ingewonnen advies onderscheidenlijk van den inspecteur van den militair geneeskundigen dienst en het hoofd van den geneeskundigen dienst der zeemacht.

Uit het G. O.

verzonden brieven ddo. 29 April 1936.

HERZIENING SALARISGRENZEN BUITENLANDSCHE VERLOVEN.

Met verwijzing naar het schrijven van den fd. Gouvernements Secretaris van 23 November 1935 No. 2763/c en terugkomende op haar brief van 2 November 1935 d.a. voorafgaande, moge de Commissie voor Georganiseerd overleg inzake Algemeene Ambtenarensbelangen met betrekking tot de in overweging zijnde verhooging van de salarisingrens, waarop aanspraak op buitenlandsch verlof door de h.t.l. aangenomen ambtenaren, die geen familierelaties in den Ien graad in Nederland hebben, wordt verkregen, de aandacht van Uwe Excellentie eerbiedig op het volgende vestigen:

Inderdaad heeft de Commissie bij haar schrijven van 21 Augustus 1935 over de herziening van het buitenlandsch verlofsreglement, in haar volen omvang van haar gevoelens doen blijken. Evenwel heeft de meerderheid der Commissie in

hare van het Regeeringsontwerp afwijkende voorstellen gestipuleerd, dat alvorens de verdere uitwerking van het beginsel, dat slechts landsdienaren, die een persoonlijk en natuurlijk recht op buitenlandsch verlof kunnen doen gelden, in beschouwing te nemen, zij vooraf nadrukkelijk wenscht uit te spreken, dat bij een zoo ingrijpende wijziging van de onderwerpelijke regeling als door haar wordt voorgestaan, de zuivere beantwoording van de hoofdvraag voor welke landsdienaren wel en voor welke niet het recht op buitenlandsch verlof bestaat, **slechts mogelijk is, indien men daarbij het oog richt op nieuw in dienst te nemen personeel.**

Uit e.e.a. blijkt derhalve duidelijk, dat men de aanspraken van het indienstzijnde personeel zoo veel mogelijk wenschte te ontzien.

Een dergelijk beginsel stond ook de C. I. V. O., blijkens haar ingediende minderheidsnota voor.

Betekende de toen door de Regeering voorgestane en sedert doorgevoerde verhooging van de salarisgrens voor het verkrijgen van aanspraak op buitenlandsch verlof tot f 400.— onder vigeur van de sedert ingetrokken B. B. L. 1925 reeds een **belangrijke verslechtering** voor de h.t.l. aangenomen ambtenaren, andermaal ontstond voor hen een beduidende verslechtering toen, nadat de H. B. B. L. in werking was getreden, die salarisgrens niet evenredig verlaagd werd, waardoor thans de toestand is geschapen, dat de middelbare ambtenaren mede door het in laatstgemelde bezoldigingsregeling toegepaste „Blokstelsel”, eerst vrijwel aan het eind van hunne ambtelijke loopbaan aanspraak op buitenlandsch verlof kunnen verkrijgen.

Door het stellen van de salarisgrens op f 400.— werd door de Regeering reeds bereikt, dat aanspraak voor de onderwerpelijke categorie van landsdienaren is beperkt tot diegenen, te wier aanzien dit zoowel voor henzelf als voor het Land enig nut kan opleveren, terwijl op de bepaling van hoogergemelde salarisgrens tevens van invloed moet worden geacht de opvatting, dat tusschen hier te lande aangenomen Europeesche ambtenaren, ongeacht het land hunner geboorte en opvoeding, geen onderscheid behoort te worden gemaakt.

Voor hen, die hoewel hier te lande aangenomen, door geboorte en/of opvoeding in de Europeesche cultuur wortelen bepleitte de meerderheid der Commissie een soepeler regeling, welke de Regeering overnam, in dier voege, dat voor hen, die bloed- of aanverwanten in den 1en graad in Holland hebben, de salarisgrens op f 125.— bleef gesteld.

Een opvoering van de grens boven f 400.—

welke thans naar het inzicht der Commissie toch reeds te hoog moet worden geacht, zou vrijwel **het geheele corps middelbare ambtenaren van buitenlandsch verlof uitsluiten.**

Een dergelijke rigoureuze maatregel, waardoor op de aanspraken van de indienstzijnde ambtenaren in zoo belangrijke mate inbreuk wordt gemaakt, meent de Commissie der Regeering ernstig te moeten ontraden. Immers het buitenlandsch verlof is evenals b.v. het Pensioen, een der voorwaarden, waarop het thans indienstzijnde personeel in dienst van den Lande trad.

Deze opsomming van een aantal bezwaren, voortvloeiende in de eerste plaats uit het gewijzigde karakter van een salaris van f 400.— onder vigeur van de huidige H. B. B. L. in verhouding tot die onder de B. B. L., en de vitale belangen van groote groepen niet uitgezonden ambtenaren, welke hiermede gemoeid zijn, moge Uwe Excellentie tot overtuiging brengen, dat een op nieuw raadplegen van de Commissie voor Georganiseerd overleg alleszins gemotiveerd is.

De Commissie moge Uwe Excellentie derhalve eerbiedig verzoeken te willen bepalen, dat de aanhangige herziening met de daarin nieuw ontworpen wijzigingen nog aan de Commissie voor advies wordt gezonden.

NON-ACTIVITEITSTELLING NA BUITENLANDSCH VERLOF.

De C. v. G. O. veroorlooft zich het volgende eerbiedig onder de aandacht van Uwe Excellentie te brengen.

Reeds van ouds is het voorgekomen, dat ambtenaren na expiratie van Europeesch verlof niet altijd onmiddellijk in dienst konden worden geplaatst. In zulke, betrekkelijk weinig voorkomende gevallen, worden zij dan in afwachting van hun herplaatsing in Europa op non-activiteit gesteld.

De voortschrijdende bezuiniging op het gebied van de personeelsformaties heeft deze praktijk sterk doen groeien, zoodat hetgeen vroeger uitzondering was thans bij vele diensten tot regel is geworden en de op non-activiteitsstelling gemeenlijk ook langer duurt dan vroeger.

Deze op non-activiteitsstelling beteekent een dermate belangrijke financieele achteruitgang, dat het voor de getroffen, tenzij met bijzondere hulp van familieleden, onmogelijk is in Nederland een overeenkomstig hun stand passend bestaan te hebben.

De financieele achteruitgang moge met een voorbeeld worden toegelicht.

Een ambtenaar met een maandelijksche bezoldiging van f 400.—, die drie minderjarige kinderen ten zijnen laste heeft, geniet aan normaal

en verhoogd verloftractement te samen f 330.— Daar in het aangehaalde geval het non-activiteits-salaris f 215.— is, bedraagt het verlies in inkomsten bijna 35%.

De Commissie is er van overtuigd, dat dit zeer normale voorbeeld zoo duidelijk sprekend is, dat het Haar ontslaat van de plicht om te bestrijden, dat een verlofganger, die uiteraard in Nederland duurder moet leven dan een daar gevestigde, dezen terugval in inkomsten ook maar eenigermate had kunnen opvangen, zelfs niet indien het hem vooraf bekend was, dat hij op non-activiteit zou worden gesteld.

Indien de op non-activiteitsstelling dan nog plaats vindt op het einde van den Zomer en de betrokkenen zich dan geplaagd zien van de moeilijkheid om voor zich en de hunnen winter-kleding aan te schaffen, wordt een toestand geschapen, die, het is de Commissieleden uit hun organisatie-practijk bekend, niet ver meer af is van armoede.

Dit alles klemmt nog te meer, omdat het hier van den dienst volledig geschikt bevondenen betreft, die dus geheel buiten hun schuld in deze toestand zijn geraakt.

Om in deze weinig bevredigende toestand verbetering te brengen, neemt de Commissie de vrijheid Uwer Excellentie het navolgende eerbiedig in overweging te geven.

Indien ambtenaren na afloop van een hun verleend buitenlandsch verlof niet onmiddellijk worden herplaatst en zij volledig geschikt zijn bevonden, wordt hun een **verleend verlof** toegekend **op een verminderd verloftractement**. Een redelijke basis voor dit verminderde verloftractement meent de Commissie te vinden door de tabel van het normaal verloftractement steeds te verminderen met 10 percent, waardoor eerstgenoemde er aldus zou uitzien:

negentig percent van de eerste f 100.— der maandelijksche bezoldiging;

zeventig percent van de tweede f 100.—

vijftig percent van de volgende f 300.—

dertig percent van de volgende f 300.— en

twintig percent van elk volgend bedrag, met dien verstande dat het verminderde verloftractement nooit lager zal zijn, dan hetgeen aan non-activiteitstractement zou worden genoten.

Met nadruk moge de Commissie overwegen het bovenstaande voorstel bij Uwe Excellentie aanbevelen.

Aan de Regeering is nog ingediend een schrijven der Commissie van de navolgende strekking: bij pensionneering op grondslag van de H.B.B.L. worde voor ieder schoolgaand kind beneden den

leeftijd van 19 jaar een toelage toegekend van 2% van het normale pensioen.

Verder is bij de Commissie in studie het verlagen van den leeftijdsgrens voor het verkrijgen van recht op pensioen.

Daartoe zal onze Vertegenwoordiger contact zoeken met de K. V. C., Het V. V. O., den Bond van Politie personeel en den P. P. B. B.

VAN DE ADMINISTRATIE. ONTVANGEN CONTRIBUTIES. 21 MAART — 20 APRIL 1936.

<i>Afdeeling Bandoeng.</i>		Bij tot:
J. L. Pieterse	f 2.50	April 1936
R. Soepardan	„ 2.—	April 1936
L. Ch. M. du Puy	„ 0.75	April 1936
F. A. Pijman	„ 0.75	April 1936
N. Goedbloed	„ 1.50	April 1936
D. A. Emanuel	„ 2.50	April 1936
W. E. Schelkers	„ 2.—	April 1936
R. Gandakoesoema	„ 2.50	April 1936
H. Popken	„ 2.50	April 1936
R. Moh. Enoch	„ 2.50	Maart 1936
Ismono	„ 2.—	Maart 1936
Pakih	„ 2.—	November 1935
J. C. de Keyzer	„ 1.50	April 1936
F. van Sprew	„ 2.50	April 1936
D. E. Jacobs	„ 2.50	April 1936
J. W. F. Menick	„ 2.50	April 1936
H. F. F. Rozenberg	„ 3.—	Maart 1936
<i>Afdeeling Soerabaia.</i>		
E. Ch. Szrama	f 1.50	Maart 1936
R. Soemarto II	„ 2.—	Maart 1936
A. Steevensz	„ 2.50	Maart 1936
E. R. Valckenier		
de Greve	„ 2.50	Maart 1936
J. L. Lemaire	„ 2.50	Maart 1936
W. J. Moll	„ 4.—	Maart 1936
E. F. van Geuns	„ 2.—	Maart 1936
J. Falkenhoff	„ 2.50	Maart 1936
<i>Ontvangen postwissels van:</i>		
Joesoef	f 2.—	Maart 1936
G. Orth	„ 2.—	Juli 1935 bed. 1/10-1935
R. Sigid Prawiro	„ 5.—	Augustus 1935
R. Soedibijo	„ 5.—	Juli 1935 bed. 1/4-1936
F. Ettli	„ 1.50	Juni 1936
M. E. Soenarjo	„ 6.—	Juni 1936
Th. A. Deighton	„ 2.—	April 1936
V. M. B. de Graaff		
Guilloud	„ 2.—	September 1935 bed. 1/1-1936
F. J. Mundler	„ 6.—	Juni 1936
Inam Rahajoe	„ 4.50	Maart 1936

F. F. Thiele	f 6.—	Juni 1936
R. Soekarsono	„ 3.—	Januari 1936
R. Soeworo	„ 2.—	April 1936
R. M. Singgih	„ 7.50	Juni 1936
P. Walsen	„ 1.—	November 1934 bed. 1/7-1935
E. A. de Lyon	„ 2.50	April 1936
R. Soedarsono	„ 7.50	Juni 1936
M. Talogo	„ 5.—	December 1935
R. M. Kamarga	„ 12.—	Januari 1936
L. Muller Kobald	„ 2.50	Juni 1934 bed. 1/9-1935
R. Soenargo	„ 5.50	Maart 1936
M. Ardjo	„ 5.—	Juni 1936 bed. 1/12-1935
M. Malkan	„ 6.—	Juni 1936
M. Hoerip	„ 8.—	Februari 1935
L. Lontoh	„ 2.—	Februari 1936 bed. 1/4-1936
R. Soedjara	„ 7.50	Maart 1936
R. Soedjadi	„ 6.—	Maart 1936
E. Emor	„ 5.—	Februari 1936
Seto	„ 4.50	Juni 1936
R. Soedarmo	„ 6.—	Juni 1936
W. Stook	„ 6.—	Juni 1936
Sapi'ie	„ 5.—	Januari 1935
M. Abd. Salam	„ 6.—	Maart 1936
Poegoeh	„ 6.—	September 1935
Hadjoran Poe- loengan	„ 4.—	Maart 1935 bed. 1/4-1935
Moh. Mahpoel	„ 6.—	Juni 1936
Doekito	„ 6.—	Maart 1936
M. Soemarmo	„ 4.50	Juni 1936
Gaos Achmad	„ 6.—	Juni 1936
M. Soekarmanto	„ 6.—	Juni 1936
R. Soehandi	„ 9.—	Juni 1936

J. Meynhardt	f 6.—	Juni 1936
J. F. Meeng	„ 4.50	Juni 1936
Margono	„ 9.—	Maart 1936
Joesoef	„ 2.—	April 1936
Totaal	f 281.50	

Officieel :

MUTATIES.

's Lands Waterstaat:

Benoemd:

tot opzichter en toegevoegd aan den Resident van Atjeh en Onderhoorigheden, **Raden Soemekto**, ambtenaar op wachtgeld, laatstelijk opzichter 1ste klasse.

tot hoofdopzichter, **Abdoel Basier bin Badi bin Arifien Soleman**, ambtenaar op non-activiteit, laatstelijk die betrekking bekleed hebbende.

tot opzichter voor de Landsgebouwen, **H. C. J. de Haan** ambtenaar op non-activiteit, laatstelijk opzichter voor de Landsgebouwen, met bepaling, dat hij ter beschikking wordt gesteld van het Landschap Koetai.

Herbenoemd:

tot opzichter, **J. M. Pattynama**, ambtenaar van buitenlandsch verlof terug verwacht, laatstelijk die betrekking bekleed hebbende.

Provincie West-Java.

Ontslagen:

met ingang van 25 Mei 1936, op verzoek eervol uit den vasten dienst der Provincie West-Java, de technisch ambtenaar 1e klasse, **H. A. F. Hess**.

Werkzaam gesteld:

als hoofdopzichter, met standplaats Bandoeng, de ter beschikking gestelde landsdienaar **Abdoel Basier bin Hadi bin Arifien Soleman**.

Verschenen bij A. C. Nix & Co., te Bandoeng, de volgende uitgaven:

„Zakboek voor Technici”

Een handig boekje met een keur van gegevens en wenken op technisch gebied, samengesteld door J. H. van Mechelen en vele medewerkers. Omvang ruim 460 blz.
Prijs voor leden V. v. B. f 2.90; voor niet leden f 3.50.

„Het Vervaardigen van Nomo- en Diagrammen”

door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B.O.W.

Een zeer practische handleiding voor het maken van nomo- en diagrammen, met vele voorbeelden en figuren. Omvang 45 blz.
Prijs voor leden V. v. B. f 1.35; voor niet leden f 1.75.

„Het traceeren van wegen en bes- chouwingen over weg-constructies”

3e druk

Omgewerkt en herzien door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W. Omvang 95 blz.
Prijs voor leden V. v. B. f 1.50; voor niet leden f 2.—.

Toezening geschiedt franco, indien remise bij bestelling.

Wordt lid
Leden werft
leden
